

Kaserner, og hvor man altsaa henvises til at indkvartere Soldaterne hos Borgerne, saa foreslaas her i Stedet for de nuværende 17—20 Ø. en Godtgørelse til Kommunerne fra Statens Side paa 25 Ø. pr. Manddag i Sommerhalvaaret fra 15. Maj til 14. Oktober, medens Vintergodtgørelsen sættes til 30 Ø. pr. Manddag, altsaa fra 15. Oktober til 14. Maj; og hvis der indkaldes Mandskab for kortere Tid end en Maaned, forhøjes Godtgørelsen med den svimlende Sum af 10 Ø. pr. Manddag. Det kunde ikke falde mig ind i denne Forbindelse at tænke paa Hotelpriserne i København; men jeg synes dog, det ligger i Sagens Natur, som fremhævet af en tidligere Ordfører, at da Mandskabet skal have forsvarlige hygiejniske Forhold, godt indrettede Lokaler, og hvad dertil hører, saa er en Godtgørelse af 20—30 Ø. pr. Manddag en ganske latterlig lille Sum, som aldeles ikke staar i Forhold til de Ulemper, der er forbundet med Indkvarteringen.

Det viser sig ogsaa rundt omkring i forskellige Garnisonsbyer, at det har været ganske umuligt for Kommunerne at indkvartere Mandskaberne tilnærmelsesvis til en saadan Pris. Det er blandt andet oplyst for Købstæders Vedkommende, hvor man ikke har været i Stand til at indkvartere hos Byens Borgere, fordi de ikke havde Plads, at disse Borgere har været nødt til at se at faa Soldaterne indkvarteret hos andre og da har maattet betale 12—14 Kr. pr. Maaned; derved paaføres der disse Borgere et ganske urimeligt Tab. Dette viser, at den Godtgørelse, som hidtil er ydet fra Statens Side, langtfra er tilstrækkelig. I Fredericia har man udtalt Ønsket om ogsaa at faa Godtgørelse i Tider, hvor Mandskabet har været under Bortkommando eller haft Orlov, for saaledes at bedre paa Forholdet, og i Slagelse krævedes der ogsaa ret betydelige Forhøjelser udover de nuværende 17—20 Ø. Men selv den Pris, der nu er foreslaaet, staar ikke i rimeligt Forhold til Ulempene ved Indkvarteringen.

Derfor mener jeg, at ikke saa lidt taler for at drøfte dette Forhold nærmere i et kommende Udvalg, om det skal være Staten eller Kommunen, der har Forpligtelse til at indkvartere de Soldater, som det er nødvendigt at have indkvarteret rundt omkring i Landet.

Hvad angaar den ekstraordinære Indkvartering, er Forholdet noget anderledes. Det ligger i Sagens Natur, at der maa det være de tilfældige Egne og Beboere, der bliver bebyrdet med denne Indkvartering.

Men naar dette er Forholdet, er det ganske urimeligt, at man nøjes med saa ringe en Godtgørelse, som her er Tale om, idet der for Sommerhalvaaret er fastsat en Godtgørelse af kun 12 Ø. daglig pr. Mand — tænk Dem 12 Ø. pr. Mand! — og 25 Ø. daglig pr. Mand om Vinteren. Jeg tror, vi alle kan blive enige om, at det er saa latterlig lave Summer, at de slet ikke staar i Forhold til den Ulempe, der er forbundet med disse Indkvarteringer.

Lad mig af Enkeltheder nævne § 29, hvor det bl. a. hedder, at Militæret kan kræve sig overladt Brugen af de til Samlings- og Øvelsespladser fornødne Arealer; dog bør besaaede Arealer og første Aars Græsmarker saa vidt muligt skaanes for saadan Anvendelse. Denne tilsvarende nuværende Bestemmelse gaar ud paa, at ikke alene besaaede Kornarealer, men ogsaa Græsmarker maa skaanes, medens det her kun er foreslaaet, at første Aars Græsmarker skal skaanes. Det forekommer mig, at den Bestemmelse ikke bør blive staaende uændret. Slutningen af § 29 lyder saaledes: „Staten yder en passende Godtgørelse for den ved Benyttelsen forvoldte Skade“. Der staar, saa vidt jeg har kunnet se, ikke i selve Lovforslaget eller i Bemærkningerne noget om, hvem der skal vurdere det, saa jeg gaar ud fra, at det er de militære Myndigheder. Det forekommer mig, at det ogsaa her vilde være rigtigt at indsætte en udtrykkelig Bestemmelse om, at det skulde være uvildige, sagkyndige Folk, som kom til at fastsætte en saadan Godtgørelse.

Saa maa jeg til Slut sige et Par Ord om § 33, der lyder saaledes: „Forsvarsministeren bemyndiges til, i Tilfælde af Krig, at fastsætte saadanne Ændringer og Tillæg til nærværende Lov, som maatte findes nødvendige af Hensyn til Forsvaret. Der skal herunder kunne træffes Bestemmelse om Rekvisition mod passende Godtgørelse af Genstande og Ydelser, der udkræves til Hærens eller Søværnets Behov, og som ikke paa anden Maade kan tilvejebringes tilstrækkelig hurtigt.“ Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen i, at det vilde være ganske urimeligt at give Ministeren en saa udstrakt Bemyndigelse, som her er Tale om, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at noget saadant kan vi ikke være med til, vi maa paa det allerbestemteste tage Afstand derfra.

I Henhold til det, jeg her har sagt, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.